

vilde være mest formaalstjenligt, om man førte denne Sag fortrinsvis over til Kommunerne, men jeg er ganske klar over, at det ikke lader sig gøre; medmindre man samtidig gaar over til at gøre Kommunernes Tilskud obligatorisk. Dersom man ikke vil gaa den Vej, vil det jo være at føre Arbejdsløshedskasserne fra det sikre Grundlag over til det delvis usikre. Flertallet har imidlertid ønsket at holde sig paa den bestaaende Grund, og jeg indser ogsaa og har indset under Udvalgsarbejdet, at det vilde være ret vanskeligt for ikke at sige haabløst at komme over paa et andet Grundlag. Men derfor har jeg ogsaa ment, at man burde holde sig helt paa dette Grundlag og sige, at Statens Tilskud er fast, og at man som hidtil lader det kommunale Tilskud være et frivilligt Tilskud. Den ærede Ordfører (Moestrup) sagde ganske vist, at det var et Spørgsmaal, som man havde forbeholdt Fremtiden; men det er ikke ganske rigtigt ifølge de Ændringsforslag, som foreligger, thi man har jo i Ændringsforslag Nr. 8 foreslaaet et nyt Punktum føjet til § 9, hvori det hedder, at naar anerkendte Arbejdsløshedskasser gennem deres Vedtægter med Indenrigsministerens Samtykke fastsætter, at en Brøkdel af Kassens Indtægter skal henlægges til en Reservefond, skal Kommunens Tilskud være obligatorisk. Dette mener jeg ikke er rigtigt. Naar man vil holde sig paa det bestaaende Grundlag, er der ikke Grund til med hele den Udvikling for Øje, som Kasserne har haft, og hele den Velvillie, som de har mødt fra Kommunernes Side i Retning af frivillige Bidrag, at foretage et saadant Skridt nu. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at det Skridt, der derved foreslaas gjort, er at gøre Kommunens Tilskud delvis obligatorisk. Man kan jo nok sige, at det sker for at opmuntre Kasserne til at skabe en Reservefond. Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at det maa Arbejdsløshedskasserne baseres paa ogsaa uden denne Opmuntring. Og paa den anden Side har Kommunerne vist en saadan Velvillie overfor Kasserne gennem de frivillige Tilskud, de har ydet hidtil, at der er liden Grund til at foretage dette Skridt. Derfor mener jeg, at man fuldstændig burde overlade til Fremtiden, saaledes som den ærede Ordfører sagde, hvorledes dette Forhold vil udvikle sig; men det har man ikke gjort ved dette Ændringsforslag, tværtimod, det er efter min Formening et ikke ringe Skridt i Retning af at gribe ind i Kommunernes egen frie Stilling overfor Arbejdsløshedskasserne, idet Arbejdsløshedskasserne, naar de staa med Vedtægter, der er anerkendte af Inden-

rigsministeren, har Ret til at forlange, at Kommunerne skal yde det Tilskud, der ifølge dette Ændringsforslag paalægges Kommunerne. Dette har jeg og et Par andre ærede Medlemmer ikke villet være med til, og jeg vil ikke stemme derfor. Jeg tror, det for Sagen vilde have været lige saa formaalstjenligt, om man havde udeladt dette nye Punktum i § 9.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup):

Jeg kan med Hensyn til Redegørelsen for Ændringsforslagene i et og alt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (Moestrup) har sagt, og skal af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke komme ind paa de enkelte Ændringsforslag, for saa vidt angaar de af Flertallet stillede, men straks gaa over til at gøre nogle faa Bemærkninger dels til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og dels til de Udtalelser, der er fremsatte af Mindretallet og enkelte andre Medlemmer.

Hvad de af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) stillede Ændringsforslag under Nr. 2 og 5 angaar, anser jeg det under Nr. 5, som vedrører Kommune- og Statstilskuddet, for at være det centrale. Jeg vil først gøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag har en formel Mangel, men den berører i allerhøjeste Grad ogsaa Realiteten; idet det efter Ændringsforslaget er saaledes, at det kun kan være Kommuner; i hvilke en Arbejdsløshedskasse har enten Hovedsæde eller en Afdeling, der kan yde Tilskud til Arbejdsløshedskasserne. Det kan godt være, at det ikke har været tilsigtet, men saaledes lyder Ændringsforslaget. Men det skulde da vel være saadan, at det var alle Kommuner, hvori der boede Arbejdsløshedskassemedlemmer, der fik den Ret til at yde det Bidrag, der er omhandlet i Ændringsforslag Nr. 5.

Med Hensyn til Statstilskuddet hedder det, at Betingelsen er, „at Opholdskommunen i Regnskabsaaret har udredet den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Trediedel“. Nu maa jeg tilstaa, at jeg ogsaa her er noget i Vilderede med, hvad Meningen har været, men saadan som Ændringsforslaget er affattet, er det klart, at en enkelt Kommune af de mange, hvori en eller flere Arbejdsløshedskasser har Afdelinger — og der er jo en Mængde i vore Købstadkommuner —, kunde forhindre, at Statskassen overhovedet kom til at betale noget Tilskud. Thi selv om 44 af 45 Kommuner bevilger Tilskud, medens den 45de siger Nej, mister den Arbejdsløshedskasse,